

на Франкы-ты и ся покръстилъ; неговый примѣръ послѣдовали и други Саксонци. Карлъ основалъ въ Саксоніи нѣколко епархій, поставилъ владыцы, и направилъ църквы и монастыри.

Въ сщце-то врѣмя Карлъ ималъ и други войны. Така той отышълъ на бой въ Испаніи, кождо владѣли Араби-ти, и отнялъ отъ тѣхъ земи-ты между Пиринейскы-ты планины и рѣкж Ебро. На врыщаніе, кога да прѣмине прѣзъ Пиринейскы-ты планины, планинци-ти Баскы избили еднх дружинх Франкскх войскж въ Ронсевалско устие. Тамъ паднжлъ рыцарь Роландъ, когото стихотворци-ти на Срѣдни-ты вѣкове прославили послѣ, като най-голѣмъ юнакъ.

Така Карлъ съединилъ въ еднх държавж народы-ты, що живѣли отъ рѣкж Ебро до Елбж и отъ Аппенинскы-ты планины до Нѣмско море, сир. повече-то земи, що влизали въ Западно-то Римско царство. Затова той нерачилъ да ся благодари съ имя-то конунгъ или князь, та наумилъ да земе титлж царь (императоръ). Папа Львъ III отышълъ при Карла да иска да го отбрани отъ врагове-ты му, които искали да го свалятъ отъ папскый прѣстолъ. Карлъ самъ отышълъ въ Римъ, и утвърдилъ Льва III. Отъ благодарность за това папа-та му исполнилъ желание-то. На врѣхъ Коляда (800 г.), на службж-тж Карлъ стоялъ на колѣнѣхъ прѣдъ алтаря, и папа-та му турилъ на главж-тж златнх коронж, и го направилъ римскый царь. Съ свирни и литавры голѣма навалица отъ народа распалено выкала за много години на новый царь.

Карлъ—управникъ. Карлъ много ся трудилъ да тури добъръ рядъ въ голѣмж-тж си държавж. Той раздѣлилъ вснхж-тж Франкскх държавж на окржзы или графства, които управили графове-ти; попрѣдѣлни-ти окржзи ся наричали марки и начялници-ти имъ или *маркграфы-ши* имали на свое распоряганіе войска-та, която чювала крайнины-ты.

Карлъ залѣгнжлъ и за образование-то на народа. А зацото наставници и просвѣтителе на народа были ду-